

1786

De motu globi circa axem obliquum quemcunque gyrantis et super plano horizontali incidentis

Leonhard Euler

Follow this and additional works at: <https://scholarlycommons.pacific.edu/euler-works>

 Part of the [Mathematics Commons](#)

Record Created:

2018-09-25

Recommended Citation

Euler, Leonhard, "De motu globi circa axem obliquum quemcunque gyrantis et super plano horizontali incidentis" (1786). *Euler Archive - All Works*. 607.
<https://scholarlycommons.pacific.edu/euler-works/607>

DE MOTU GLOBI
CIRCA AXEM OBLIQVVM QVEMCVNQVE
GYRANTIS
ET SVPER PLANO HORIZONTALI
INCEDENTIS.

Auctore
L. EULER.

Cum in omnibus quae hactenus de motu globorum super planis sunt tradita alius motus gyratorius non sit consideratus, nisi qui fiat circa axem ad motus directio nem normalem; quaestio supereft maxime ardua: quomo do globus, cui circa axem quemcunque obliquum fuerit impressus motus gyratorius, super piano fit progressurus; quoniam principia, ex quibus huiusmodi motus determinari oportet, neutquam adhuc satis sunt euoluta, vt ad quosnis casus, qui occurrere possunt, applicari queant. Primus equidem haec principia in Tractatu meo de motu corporum solidorum seu rigidorum ista principia in lucem produxi, indeque plurima motus Phoenomena explicavi, quae principiis mechanicis vulgaribus prorsus erant inaccessa. Quin etiam in ultimo huius libri capite hoc ipsum argumentum de globo super piano horizontali incedente,

dum interea circa axem obliquum quemcunque gyratur, omnio studio sum perscrutatus. Verum quia hic liber in paucorum manibus versatur, ac ista ipsa tractatio plenis-que Geometris etiamnunc videtur incognita; haud abs re fore arbitror, si totum hoc argumentum hic denuo in lucem protraxero, prouti in loco memorato est pertrac-tatum, ubi quidem nonnullas dilucidationes, si opus fuerit visum, adiungam, quo vniuersa Theoria globorum su-per plano horizontali utique propulsorum completa red-datur. In hac autem inuestigatione imprimis ad effectum frictionis est respiciendum, quandoquidem remota fric-tione globus perpetuo eundem motum tam progressuum quam gyrorium, sineulla alteratione, esset conseruaturus. Frictionem autem eodem modo in calculum introducam, quo hactenus a Geometris tractari est solita. Quanquam enim forte omnia frictionis symptomata nondum fuerint penitus perspecta: tamen ista tractatio inde nullam mutatio-nem pati est censenda; quoniam praecipuum negotium hic in euolutione abstrusissimorum principiorum mechanicae sublimioris et in integratione plurium formularum diffe-rentialium alias difficillimarum absolvitur.

Problema I.

§. 1. Si globus super piano horizontali utique tam motu progressu quam gyrorio moueatur, determinare celeritatem et directionem, qua punctum contactus radit su-perficiem horizontalem.

Solutio.

Tab. IV. Sit I centrum globi, simulque eius centrum inertiae
Fig. 1. eiusque radius sit $= f$, et contactus fiat in punto imo T,
motus

motus autem globi ita sit comparatus, vt centrum inertiae moueatur secundum directionem PIR celeritate $= v$, simul vero gyretur circa axem quemcunque IO celeritate angulari $= s$, in eum sensum, vt punctum T circa O incedat per arcum Tt , ac pro positione puncti O statuimus angulum PTO $= \theta$ et arcum TO $= s$, ubi quidem arcus ita sumo, quasi radius globi esset $= 1$. Ducatur TV ipsi PIR parallela, ac si motus gyratorius abesset, punctum contactus T rasorum esset planum horizontale celeritate v in directione TV. Deinde si globus solo motu gyratorio ferretur, punctum T per Tt mouetur celeritate $f s \sin. T O = f s \sin. s$, cuius directio cum sit horizontalis, in plano per rectam $T\Theta$ referatur, ita vt sit angulus ST $\Theta = PTt = \theta - 90^\circ$, ob OT t rectum. Erit ergo $VT\theta = 270^\circ - \theta$. Capiantur rectae TV $= v$ et $T\Theta = f s \sin. s$, et quia punctum T his duobus motibus coniunctim mouetur, eius verus motus fiet secundum rectam TF, diagonalem parallelogrammi TVF Θ . Ex F ad TV ducta normali FH, erit $VH = f s \sin. s \sin. \theta$ et $FH = -f s \sin. s \cos. \theta$, vnde fit $FH = v - f s \sin. s \sin. \theta$ atque celeritas radens

$$TF = \sqrt{(v^2 - 2f s v \sin. s \sin. \theta + f^2 s^2 \sin. s^2)} \text{ et}$$

$$\tan. VT F = \frac{-f s \sin. s \cos. \theta}{v - f s \sin. s \sin. \theta}.$$

Ducatur ex centro I ipsi TF parallela IQ, erit arcus TQ quadrans, et angulus RTQ $= VTF$; quare si IQ sit directioni, secundum quam punctum T radit, parallela, erit

$$\tan. PTQ = \frac{f s \sin. s \cos. \theta}{v - f s \sin. s \sin. \theta},$$

ac posita celeritate radente

O 3

$\sqrt{v^2}$

110 (82)

$$\sqrt{(v^2 - 2fs v \sin. s \sin. \theta + fs^2 \sin. s^2)} = u, \text{ erit}$$
$$\sin. P T Q = -\frac{f s \sin. s \cos. \theta}{u} \text{ et}$$
$$\cos. P T Q = \frac{f s \sin. s \sin. \theta - v}{u}.$$

Corollarium I.

§. 2. Fieri ergo potest, vt celeritas radens ideoque et attritus evanescat, quo casu hae duae aequationes locum habere debent: altera $s \sin. s \cos. \theta = 0$, altera vero $v = fs \sin. s \sin. \theta$. Vnde statim patet, si nullus adsit motus progressivus, seu $v = 0$, nullum attritum affore si $\sin. s = 0$, hoc est si globus circa axem verticalem Z T gyretur.

Corollarium 2.

§. 3. Deinde motus globi ab attritu erit liber, si fuerit primo $\cos. \theta = 0$, seu angulus P T O rectus: deinde celeritas progressiva v ad angularem s hanc relationem tenere debet, vt sit $v = fs \sin. s$, seu $T V = T \Theta$, et angulus S T O $= 0$.

Corollarium 3.

§. 4. Quando ergo globus huiusmodi motum est consecutus, quia sublato omni attritu etiam nulla adest frictio, globus enndem motum constanter conseruabit, si quidem axis gyrationis IO habeat proprietatem axis principalis.

Scholion I.

§. 5. Quemadmodum hic frictionem constituumus, ea non obstat, quominus globus super plano horizontali motum

motum suum intemeratum conferuari possit, quod tamen minime fieri obseruamus, cum globus super tabula tali motu latus mox omnem motum amittat, cuius rei caussa resistentiae aëris tribui nequit. Verum hic primum animaduerto, experimenta Theoriae nunquam perfectissime congruere: veluti dum casu hic tractato assumimus, contactum vnico fieri puncto, id semper in praxi secus evenit. Interim tamen si arcus T O est quadrans et P T O = 90° , existente $v = f_s$, etsi contactus non fiat in vnico puncto, tamen attritus evanescit, ideoque haec motus extinc-tio frictio-nentiquam adscribi potest. Ex quo concludere debemus, praeter frictio-nem, vti hic eam definiuimus, aliud adhuc dari motus impedimentum, dum corpora super superficiebus incedunt, a frictione probe distin-guendum, cuius ratio vtcunque fuerit comparata, eius effectus potius seorsim inuestigari conuenit, quam frictio-nis indolem hic stabilitam immutari. Et quemadmodum hic a resistentia aëris mentem abstrahimus ita etiam li-cebit hoc obstaculum frictio-nem concomitans a praesenti argumento sciungere.

Scholion 2.

§. 6. Corpora hic sphaerica considero, in quorum centro situm sit ipsorum centrum inertiae I, quod ergo ipsum etiam in plano horizontali moueatur, et punto contactus T perpetuo verticaliter immineat; ex quo patet, pressio-nem in contactu semper fore ponderi corporis M aequalem. Si ergo corpus ex materia uniformi constaret, omnes eius diametri proprietate axium principia-guum gauderent. Sed concipiamus materiae distributionem

vtcun-

ut cunque inaequabilem, ita tamen ut centrum inertiae cadat in centrum figurae: hocque pacto necesse erit in globo internos axes principales considerari, qui ex centro I pertin-gant in puncta A, B, C, quadrantibus a se inuicem dis-tantia, quorum respectu sint momenta inertiae M_{aa} , M_{bb} , M_{cc} . Quanquam autem deinceps bina vel omnia haec momenta inter se aequalia statuemus, tamen conue-niet tria huiusmodi puncta in superficie fixa notasse, quo ex eorum relatione ad spatium absolutum facilius motus globi definiri possit. Constitutis autem in globis his tri-bus punctis A, B, C, quoniam motus gyrationis circa O, quem in plagam Tt dirigi assumimus, sensum habet CBA, contrarium ei quem supra statuimus, in applicatione for-mularum generalium ad hunc casum celeritatem angula-rem & ut negatiuam spectare debemus.

Problema II.

§. 7. Si globus super plano horizontali ut cunque moueatur, definire vires, quibus sollicitatur, earumque mo-menta respectu ternorum axium principalium globi.

Solutio.

Inclusus concipiatur globus Sphaerae vel fixae vel cum Tab. IV. eo parem motum progressuum habenti, in qua Z sit punc-tum verticale eiusque oppositum T punctum contactus, Fig. 2. DE vero sit diameter horizontalis ad certam mundi pla-gam tendens et DPQE circulus maximus horizontalis. Nunc autem elapso tempore t moueatur globus motu progressiuo secundum directionem PI celeritate $=v$, po-naturque arcus DP, seu angulus DZP = φ ; axes autem prin-

principales nunc sint in A, B, C. Tum vero globus iam gyretur circa axem IO, celeritate angulari $= s$ in sensum ACB, sitque pro situ puncti O angulus PTO seu PZO $= \theta$ et arcus ZO $= s$. Etsi enim ante arcum TO posuimus $= r$, quia tantum eius sinus in computum intrat, perinde est. Erit ergo angulus DZO $= \theta + \phi$ et EZO $= 180^\circ - \theta - \phi$. Deinde a punctis A, B, C tam ad O quam ad Z arcus circulorum maximorum ducti concipientur, sintque hi arcus AO $= \alpha$, BO $= \beta$, CO $= \gamma$; ZA $= l$, ZB $= m$, ZC $= n$ et anguli EZA $= \lambda$, EZB $= \mu$, EZC $= \nu$. In praecedente autem problemate ostendimus, punctum contactus T planum subiectum radere secundum directionem radio IQ parallelam celeritate $= v(vv - 2fs v \sin. s \sin. \theta + ff s s \sin. \phi^2)$, foreque

tang. PTQ $=$ tang. PZQ $= \frac{fs \sin. s \cos. \theta}{v - fs \sin. s \sin. \theta}$,
denotante f radium globi. Cum igitur pressio in T sit $= M$, frictio erit $= \delta M$, quae puncto T est applicata secundum directionem ipsi QI parallelam. Hac ergo vi resoluta secundum directiones axis principalium IA, IB, IC, prodibunt ternae vires, quae in puncto T applicatae sunt concipiendae, ex quibus porro colliguntur sequentia momenta:

Respectu axis IA in sensum BC:

$$-\delta M f \cos. CQ \cos. BT + \delta M f \cos. BQ \cos. CT = P.$$

Respectu axis IB in sensum CA:

$$-\delta M f \cos. AQ \cos. CT + \delta M f \cos. CQ \cos. AT = Q.$$

Respectu axis IC in sensum AB:

$$-\delta M f \cos. BQ \cos. AT + \delta M f \cos. AQ \cos. BT = R,$$

erunt ergo haec tria momenta:

$$P = \delta M f (\cos m \cos C Q - \cos n \cos B Q)$$

$$Q = \delta M f (\cos n \cos A Q - \cos l \cos C Q)$$

$$R = \delta M f (\cos l \cos B Q - \cos m \cos A Q).$$

Pro puncto autem Q ponamus angulum PZQ = ξ , vt sit

$$\tan \xi = \frac{f s \sin s \cos \theta}{v - f s \sin s \sin \theta}$$

et posita celeritate radente

$$\sqrt{v(v - 2fv \sin s \sin \theta + ffss \sin \theta^2)} = u, \text{ erit}$$

$$\sin \xi = \frac{f s \sin s \cos \theta}{u} \text{ et } \cos \xi = \frac{f s \sin s \sin \theta - v}{u}.$$

Fit ergo DZQ = $\phi + \xi$ et EZQ = $180^\circ - \phi - \xi$, hinc

AZQ = $180^\circ - \xi - \phi - \lambda$; BZQ = $\mu + \xi + \phi - 180^\circ$;

ergo

$$\cos A Q = -\cos(\xi + \phi + \lambda) \sin l$$

$$\cos B Q = -\cos(\xi + \phi + \mu) \sin m$$

$$\cos C Q = -\cos(\xi + \phi + \nu) \sin n.$$

Ex relatione igitur, quae inter angulos λ , μ et ν intercedit, concludemus momenta virium:

$$P = \delta M f \sin l \times \sin(\lambda + \phi + \xi)$$

$$Q = \delta M f \sin m \times \sin(\mu + \phi + \xi)$$

$$R = \delta M f \sin n \times \sin(\nu + \phi + \xi).$$

Problema III.

6. 8. Si motum gyratorium ad quodvis tempus ut
datum spectemus, definire motum progressuum globi.

Solutio.

Quia centrum globi in plano horizontali mouetur, descripserit id tempore t lineam GI, quae referatur ad directionem GX superiori directioni fixae DE parallelam, ductaque IX ad GX normali, sint coordinatae GX = X, XY = Y. Per I ducatur recta DE ipsi GX parallela, quae erit ipsa diameter DE (fig. 2). Ducatur IP, ita ut sit angulus DIP = EIR = ϕ , et centrum I per hypothesin progreditur in directione IR celeritate = v , ita ut sit celeritas secundum GX = $v \cos. \phi$ et celeritas secundum XI = $v \sin. \phi$; ideoque $dX = v dt \cos. \phi$ et $dY = v dt \sin. \phi$. Ducatur recta QIS, ita ut IQ sit directioni, qua punctum contactus radit, parallela, erit angulus EIQ = DIS = $180^\circ - \xi - \phi$; (est enim aequalis angulo EZQ in praecedente figura) vnde globus sollicitari censendus est vi = δM in directione IS. Hinc ergo oritur vis secundum ID = $-\delta M \cos. (\xi + \phi)$ et vis secundum XI = $\delta M \sin. (\xi + \phi)$, ex quibus colligitur

$$\frac{d. v \cos. \phi}{2g dt} = \frac{d. v \cos. \phi - v d \phi \sin. \phi}{2g dt} = \delta \cos. (\xi + \phi)$$

$$\frac{d. v \sin. \phi}{2g dt} = \frac{d. v \sin. \phi + v d \phi \cos. \phi}{2g dt} = \delta \sin. (\xi + \phi)$$

Tab. IV.
Fig. 3.

hincque porro

$$\frac{\delta v}{2g dt} = \delta \cos. \xi \text{ et } \frac{v d \phi}{2g dt} = \delta \sin. \xi,$$

ita vt fit

$$\frac{v d \Phi}{d v} = \tan \xi = \frac{f s \sin. s \sin. \theta}{v - f s \sin. s \sin. \theta}.$$

Problema IV.

§. 9. Definito motu progressivo globi, determinare eius motum gyratorium.

Solutio.

Tab. IV.

Fig. 2.

Spectetur nunc centrum globi I vt quiescens, et maneant omnes denominations in Problemate II adhibitae, siveque Maa , Mbb , Mcc momenta inertiae respectu axium principialium IA, IB, IC, quae primo vt in aequalia consideremus. Quoniam vero hic celeritatem angulariem & vt negatiuam spectare debemus, quia tendit insensum AGB, si ponamus $s \cos. \alpha = x$, $s \cos. \beta = y$, et $s \cos. \gamma = z$, in formulis generalibus has litteras x, y, z negatiue sumi oportet, quo facto ex § 810. Theoriae meae motus corporum solidorum deducuntur hae aequationes motum determinantes:

$$\begin{aligned} dx + \frac{bb - cc}{aa} yz dt + \frac{2\delta fg}{aa} dt \sin. l \sin. (\lambda + \Phi + \xi) &= 0; \\ dy + \frac{cc - aa}{bb} xz dt + \frac{2\delta fg}{bb} dt \sin. m \sin. (\mu + \Phi + \xi) &= 0; \\ dz + \frac{aa - bb}{cc} xy dt + \frac{2\delta fg}{cc} dt \sin. n \sin. (\nu + \Phi + \xi) &= 0; \\ dl \sin. l &= dt (z \cos. m - y \cos. n); \\ dm \sin. m &= dt (x \cos. n - z \cos. l); \\ dn \sin. n &= dt (y \cos. l - x \cos. m); \\ d\lambda \sin. l^2 &= dt (y \cos. m + z \cos. n); \\ d\mu \sin. m^2 &= dt (z \cos. n + x \cos. l); \\ d\nu \sin. n^2 &= dt (x \cos. l + y \cos. m). \end{aligned}$$

Tum

Tum vero ex motu progressivo habemus

$$dv = 2\delta g dt \cos \xi,$$

$$v d\phi = 2\delta g dt \sin \xi \text{ et}$$

$$\tan \xi = \frac{f \cdot \sin s \cos \theta}{v - f \cdot \sin s \cos \theta},$$

vbi est $PZO = \theta$ et $ZO = s$. Cum ergo sit angulus
 $EZO = 80^\circ - \theta - \phi$, erit $AZO = 180^\circ - \lambda - \theta - \phi$: hincque
 $\cos \alpha = \cos l \cos s - \sin l \sin s \cos (\lambda + \theta + \phi)$
 $\cos \beta = \cos m \cos s - \sin m \sin s \cos (\mu + \theta + \phi)$
 $\cos \gamma = \cos n \cos s - \sin n \sin s \cos (\nu + \theta + \phi)$,

existente

$$\cos s = \cos l \cos \alpha + \cos m \cos \beta + \cos n \cos \gamma,$$

$$\left. \begin{aligned} &+ \sin l \cos l \cos (\lambda + \theta + \phi) \\ &+ \sin m \cos m \cos (\mu + \theta + \phi) \\ &+ \sin n \cos n \cos (\nu + \theta + \phi) \end{aligned} \right\} = 0.$$

Ponamus $s \cos s = p$ et $s \sin s = q$ ita ut sit

$$\tan \xi = \frac{f q \cos \phi}{v - f q \sin \theta} = \frac{v d\phi}{d v},$$

eritque

$$x = p \cos l - q \sin l \cos (\lambda + \theta + \phi),$$

$$y = p \cos m - q \sin m \cos (\mu + \theta + \phi),$$

$$z = p \cos n - q \sin n \cos (\nu + \theta + \phi),$$

ex quibus valoribus fit

$$dl = q dt \sin (\lambda + \theta + \phi);$$

$$dm = q dt \sin (\mu + \theta + \phi);$$

$$dn = q dt \sin (\nu + \theta + \phi);$$

$$d\lambda = p dt + q dt \cot l \cos (\lambda + \theta + \phi);$$

$$d\mu = p dt + q dt \cot m \cos (\mu + \theta + \phi);$$

$$d\nu = p dt + q dt \cot n \cos (\nu + \theta + \phi);$$

indeque porro

$$dx = dp \cos. l - dq \sin. l \cos. (\lambda + \theta + \Phi) \\ + q(d\theta + d\Phi) \sin. l \sin. (\lambda + \theta + \Phi),$$

$$dy = dp \cos. m - dq \sin. m \cos. (\mu + \theta + \Phi) \\ + q(d\theta + d\Phi) \sin. m \sin. (\mu + \theta + \Phi),$$

$$dz = dp \cos. n - dq \sin. n \cos. (\nu + \theta + \Phi) \\ + q(d\theta + d\Phi) \sin. n \sin. (\nu + \theta + \Phi),$$

At fine subsidio harum substitutionum ex aequationibus
ternis primis cum in genere sit

$$\sin. l \cos. l \sin. (\lambda + A) + \sin. m \cos. m (\mu + A) \\ + \sin. n \cos. n \sin. (\nu + A) = 0,$$

elicimus hanc aequationem:

$$aa dx \cos. l + bb dy \cos. m + cc dz \cos. n = 0, \\ -aa x dl \sin. \lambda - bb y dm \sin. m - cc z dn \sin. n = 0,$$

cuius integrale est

$$aa x \cos. l + bb y \cos. m + cc z \cos. n = C,$$

quae aequatio, adhibitis substitutionibus, abit in hanc:

$$\left. \begin{array}{l} p(a a \cos. l^2 + b b \cos. m^2 + c c \cos. n^2) \\ - q a a \sin. l \cos. l \cot. (A + \theta + \Phi) \\ - q b b \sin. m \cos. m \cot. (\mu + \theta + \Phi) \\ - q c c \sin. n \cos. n \cot. (\nu + \theta + \Phi) \end{array} \right\} = \text{Const.}$$

Deinde etiam per reductiones §. 934. Theoriae meae
traditas pro vi viua colligitur haec aequatio differentialis:

$$aa x dx + bb y dy + cc z dz = 2 \delta f g q dt \sin. (\xi - \theta).$$

Scholion.

¶. 10. Ad reductiones hic factas intelligendas ex
formulis traditis, ubi angulos μ et ν per l , λ , m , n ex-
press

primum, notari conuenit fieri

$$\cos. (\mu + \theta + \phi) = - \frac{\cos. l \cos. m \cos. (\lambda + \theta + \phi) + \cos. n \sin. (\lambda + \theta + \phi)}{\sin. l \sin. m},$$

$$\cos. (\nu + \theta + \phi) = - \frac{\cos. l \cos. n \cos. (\lambda + \theta + \phi) - \cos. m \sin. (\lambda + \theta + \phi)}{\sin. l \sin. m},$$

$$\sin. (\mu + \theta + \phi) = - \frac{\cos. l \cos. m \sin. (\lambda + \theta + \phi) - \cos. n \cos. (\lambda + \theta + \phi)}{\sin. l \sin. m},$$

$$\sin. (\nu + \theta + \phi) = - \frac{\cos. l \cos. n \sin. (\lambda + \theta + \phi) + \cos. m \cos. (\lambda + \theta + \phi)}{\sin. l \sin. n}.$$

Ac simili modo anguli $\mu + \phi + \xi$ et $\nu + \phi + \xi$ ad angulum $\lambda + \phi + \xi$ renocari possunt. Deinde etiam pro sequentibus reductionibus haec forma imprimis est notanda:

$$\sin. (\mu + B) \cos. (\nu + C) = \sin. (\nu + B) \cos. (\mu + C),$$

quae ob

$$\sin. M \cos. N = \frac{1}{2} \sin. (M + N) + \frac{1}{2} \sin. (M - N),$$

$$\sin. (\mu - \nu) \cos. (B - C);$$

hocque modo reductionem pro aliis formulis instituendo, reperiemus:

$$\begin{aligned} \sin. (\mu + B) \cos. (\nu + C) - \sin. (\nu + B) \cos. (\mu + C) \\ = \sin. (\mu - \nu) \cos. (B - C), \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \sin. (\mu + B) \sin. (\nu + C) - \sin. (\nu + B) \sin. (\mu + C) \\ = - \sin. (\mu - \nu) \sin. (B - C), \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \cos. (\mu + B) \cos. (\nu + C) - \cos. (\nu + B) \cos. (\mu + C) \\ = - \sin. (\mu - \nu) \sin. (B - C), \end{aligned}$$

vbi $\sin. (\mu - \nu)$ per formulas usurpatas datur: est enim

$$\sin. (\mu - \nu) = \frac{\cos. e}{\sin. m \sin. n}.$$

Problema V.

§. 11. Si globus ex materia uniformi conficitur, vel saltem ita fuerit comparatus, ut omnia momenta inertiae sint inter

inter se aequalia, eique initio impressus fuerit motus quicunque, determinare eius continuationem.

Solutio.

Cum hic sit $a a = b b = c c$, seu momentum inertiae respectu omnium diametrorum $= M a a$, prima aequatio integrata praebet $a a p = \text{Const.}$ vnde p erit quantitas constans. Statuatur ergo $p = b$, et ternae aequationes priores hanc induent formam:

$$\text{I. } -dq \cos.(\lambda + \theta + \varphi) + q(d\theta + d\varphi) \sin.(\lambda + \theta + \varphi) + \frac{z \delta f g}{a a} dt \sin.(\lambda + \varphi + \xi) = 0,$$

$$\text{II. } -dq \cos.(\mu + \theta + \varphi) + q(d\theta + d\varphi) \sin.(\mu + \theta + \varphi) + \frac{z \delta f g}{a a} dt \sin.(\mu + \varphi + \xi) = 0,$$

$$\text{III. } -dq \cos.(\nu + \theta + \varphi) + q(d\theta + d\varphi) \sin.(\nu + \theta + \varphi) + \frac{z \delta f g}{a a} dt \sin.(\nu + \varphi + \xi) = 0,$$

quarum autem sufficit binas considerasse, quia iam inde nata est conclusio $p = b$. Iam per superiores reductiones binae posteriores aequationes ita combinentur:

$$\text{II. } \cos.(\nu + \theta + \varphi) - \text{III. } \cos.(\mu + \theta + \varphi)$$

quae combinatio praebet

$$q(d\theta + d\varphi) \sin.(\mu - \nu) + \frac{z \delta f g}{a a} dt \sin.(\mu - \nu) \cos.(\xi - \theta) = 0,$$

seu

$$q(d\theta + d\varphi) + \frac{z \delta f g}{a a} dt \cos.(\xi - \theta) = 0.$$

Deinde combinatio

$$\text{II. } \sin.(\nu + \theta + \varphi) - \text{III. } \sin.(\mu + \theta + \varphi) \text{ dat.}$$

dq

feu $d q \sin. (\mu - \nu) - \frac{2\delta f g}{aa} d t \sin. (\mu - \nu) \sin. (\xi - \theta) = 0$

$$d q = \frac{2\delta f g}{aa} d t \sin. (\xi - \theta),$$

qui valor in ultima aequatione pro viribus viuis substitutus praebet

$$x dx + y dy + z dz = q dq, \text{ hincque}$$

$$xx + yy + zz = ss = \text{const.} + qq = \text{const.} + ss \sin. s^2$$

ita vt sit ss cos. s² quantitas constans, vti iam inuenimus,
ob ss cos. s = p = b. Hinc istas habemus aequationes a
litteris l, m, n, λ, μ, ν immunes:

$$\text{I. } q(d\theta + d\varphi) + \frac{2\delta f g}{aa} dt \cos. (\xi - \theta) = 0,$$

$$\text{II. } d q = \frac{2\delta f g}{aa} dt \sin. (\xi - \theta) = 0,$$

$$\text{III. } dv = 2\delta g dt \cos. \xi,$$

$$\text{IV. } v d\varphi = 2\delta g dt \sin. \xi,$$

quibus adiungatur haec finita: tang. $\xi = \frac{fq \cos. \theta}{v - fq \sin. \theta}$, quae
in hanc transformata:

$$v \sin. \xi - fq \cos. (\xi - \theta) = 0,$$

differentietur, prodibitque

$$dv \sin. \xi + v d\xi \cos. \xi - fdq \cos. (\xi - \theta) + fq d\xi \sin. (\xi - \theta) - fq d\theta \sin. (\xi - \theta) = 0.$$

Iam combinatio:

$$\text{I. } \sin. (\xi - \theta) + \text{II. } \cos. (\xi - \theta) \text{ dat}$$

$$q(d\theta + d\varphi) \sin. \xi - \theta + dq \cos. (\xi - \theta) = 0,$$

quae aequatio per f multiplicata illi addatur, fieri que

$$dv \sin. \xi + v d\xi \cos. \xi + fq(d\xi + d\varphi) \sin. (\xi - \theta) = 0.$$

Porro ob $\frac{d v}{d \phi} = \frac{\cos \xi}{\sin \xi}$ erit

$$v(d\phi + d\xi) \cos \xi + fq(d\phi + d\xi) \sin.(\xi - \theta) = 0, \text{ seu}$$

$$(d\phi + d\xi)(v \cos \xi + fq \sin.(\xi - \theta)) = 0,$$

quorum factorum finitus: $v \cos \xi + fq \sin.(\xi - \theta)$, evanescere nequit ob

$$v \sin. \xi - fq \cos.(\xi - \theta) = 0,$$

sequeretur enim inde $v \cos. \theta = 0$ et $f q \cos. \theta = 0$, quod non nisi casu $\theta = 90^\circ$ locum habet. Relinquitur ergo ut sit $d\phi + d\xi = 0$, ideoque $\phi + \xi$ constans. Hoc impetrato reliqua non difficulter expedientur. Ad integrationes autem determinandas pro statu initiali $t = 0$, ponamus fuisse celeritatem progressivam $v = e$, $\phi = \varrho$, $P Z O = \theta = \hbar$; $Z O = s = f$ et celeritatem angularem $\dot{s} = \epsilon$ in sensum A C B; hinc erit $p = b = \epsilon \cos. f$ et $q = \epsilon \sin. f$; porro

$$\tan \xi = \frac{\epsilon f \sin. f \cos. \hbar}{e - \epsilon f \sin. f \sin. \hbar}.$$

Statuatur

$$\frac{\epsilon f \sin. f \cos. \hbar}{e - \epsilon f \sin. f \sin. \hbar} = \tan. \zeta,$$

ut fuerit initio $\xi = \zeta$, ac perpetuo erit $\xi + \phi = \zeta$, ita ut angulus D Z Q = ζ maneat constans. Quare cum sit $\xi = \zeta - \phi$ erit

$$v \sin.(\zeta - \phi) = fq \cos.(\zeta - \theta - \phi).$$

Supra autem inuenimus:

$$\frac{d. v \cos. \phi}{z g d t} = \delta \cos.(\xi + \phi) = \delta \cos. \zeta \text{ et}$$

$$\frac{d. v \sin. \phi}{z g d t} = \delta \sin.(\xi + \phi) = \delta \sin. \zeta,$$

Vnde integrando colligimus:

$$v \cos. \phi = e + 2 \delta g t \cos. \zeta \text{ et } v \sin. \phi = 2 \delta g t \sin. \zeta,$$

hinc-

hincque

$$v = \sqrt{(\epsilon \epsilon + 4\delta e g t \cos \zeta + 4\delta \delta g g t t)},$$

$$\tan \phi = \frac{2\delta g t \sin \zeta}{\epsilon + 2\delta g t \cos \zeta}, \text{ atque}$$

$$\tan(\zeta - \phi) = \frac{\epsilon \sin \zeta}{\epsilon \cos \zeta + 2\delta g t} = \frac{f q \cos \theta}{v - f q \sin \theta} = \tan \xi.$$

Deinde ob $d\phi = -d\xi$ binae priores aequationes abeunt in

$$\text{I. } q(d\xi - d\theta) = \frac{2\delta f g}{a^2} dt \cos(\xi - \theta),$$

$$\text{II. } dq = \frac{2\delta f g}{a^2} dt \sin(\xi - \theta),$$

quarum haec per illam diuisa dat

$$\frac{dq}{q(d\xi - d\theta)} = \frac{\sin(\xi - \theta)}{\cos(\xi - \theta)},$$

qua integrata prodit $q \cos(\xi - \theta) = C$, ideoque

$$q \cos(\xi - \theta) = \epsilon \sin f \cos(\zeta - h),$$

vnde valor ipsius q in prima substitutus praebet:

$$\frac{\epsilon(d\xi - d\theta) \sin f \cos(\zeta - h)}{\cos(\xi - \theta)^2} = \frac{2\delta f g}{a^2} dt,$$

et integrando

$$\epsilon \sin f \cos(\zeta - h) \tan(\xi - \theta) = C + \frac{2\delta f g}{a^2} t,$$

ybi $C = \epsilon \sin f \sin(\theta - h)$, at

$$\tan(\xi - \theta) = \tan(\zeta - \phi - \theta) = \frac{\tan(\zeta - \phi) - \tan \theta}{1 + \tan(\zeta - \phi) \tan \theta} \text{ et}$$

$$\tan \theta = \frac{\tan \xi - \tan(\zeta - \phi)}{1 + \tan \xi \tan(\zeta - \phi)}.$$

Sed per hypothesin est $\epsilon \sin f = \frac{\epsilon \sin \zeta}{f \cos(\zeta - h)}$, vnde fit

$$\tan(\xi - \theta) = \tan(\zeta - h) + \frac{2\delta f g t}{\epsilon a \sin \zeta} \text{ et}$$

$$\tan \xi = \frac{\epsilon \sin \zeta}{\epsilon \cos \zeta + 2\delta g t},$$

hincque angulus θ facile determinatur: indeque $q = \frac{\epsilon \sin \zeta}{\cos(\xi - \theta)}$.

Q 2

Verum

Verum hic notari oportet, cum sit

$$\tan. \zeta = \frac{e f \sin. f \cos. h}{e - e f \sin. f \sin. h},$$

esse ut supra de angulo ζ ostendimus

$$\sin. \zeta = \frac{-e f \sin. f \cos. h}{\sqrt{(e e - z e e f \sin. f \sin. h + e e f f \sin. f^2)}}, \text{ et}$$

$$\cos. \zeta = \frac{-e + e f \sin. f \sin. h}{\sqrt{(e e - z e e f \sin. f \sin. h + e e f f \sin. f^2)}}, \text{ unde}$$

$$\cos. (\zeta - h) = \frac{-e \cos. h}{\sqrt{(e e - z e e f \sin. f \sin. h + e e f f \sin. f^2)}}.$$

His inuentis cum sit $s \cos. s = e \cos. f$ et $s \sin. s = q$, erit

$$s = \sqrt{(q q + e e \cos. f^2)} \text{ et } \tan. s = \frac{q}{e \cos. f}.$$

Sicque tam motus progressiuus, quam ad quoduis tempus axis gyrationis O cum celeritate angulari s poterit assignari, id quod ad motus cognitionem sufficit. Determinatio autem situs punctorum A, B, C ad quoduis tempus nimis est ardua, quam ut eam perficere liceat.

Corollarium 1.

§. 12. Cum sit celeritas angularis $s = \frac{e \cos. f}{\cos. s}$, seu cosinui arcus SO reciproce proportionalis; sequitur si polus gyrationis O initio fuerit in superiori hemisphaerio DZE, eum nunquam in inferius peruenire posse; in transitu enim per circulum horizontalem DE prodiret celeritas angularis s infinita.

Corollarium 2.

§. 13. Ob eandem rationem, si polus gyrationis O initio fuerit in hemisphaerio inferiori DTE, is nunquam in superius ascendet; sin autem initio fuerit in ipso

ipso circulo horizontali DE, perpetuo in eodem manebit: scilicet si initio axis gyrationis fuerit horizontalis, perpetuo horizontalis manebit.

Corollarium 3.

§. 14. Si fuerit initio angulus DZO = β rectus, sicut $\sin \zeta = 0$ et ob

$$\tan(\zeta - \beta) = \frac{ef \sin f - e \sin \beta}{e \cos \beta},$$

erit etiam $\zeta - \theta$ rectus. Sed ob $\tan \xi = \frac{e \sin \zeta}{e \cos \zeta + z \delta g t}$ angulus ξ evanescit, unde angulus $\theta = PZO$ prodit rectus. Similatque igitur angulus PZO factus fuerit rectus, perpetuo rectus manebit.

Corollarium 4.

§. 15. Memorabilis est etiam proprietas, quod angulus $\xi + \phi$, seu DZQ, et in fig. 3. angulus DIQ sit constans. Recta enim QIS sibi perpetuo manebit parallela, et quia globus in motu progressivo sollicitatur vi constante δM secundum eandem directionem IS, curua ab eo descripta GI parabola sit necesse est.

Scholion 1.

§. 16. Hic autem motus globi, uti nostris formulis est definitus, diutius non durat, quam reuera frictio adest, seu planum horizontale in puncto contactus T raditur. Si enim eveniat ut rasio cesseret, seu celeritas radens in T evanescat, subito frictio evanescit, formulaeque inuentae non amplius locum habent. Tum igitur globus motu tam progressivo quam gyrorio uniformiter in di-

Q 3 rectum

rectum progredietur, neque axis gyrationis ullam amplius mutationem patietur. Ac si statim initio motus globo impressus ita fuerit comparatus, ut frictio fuerit nulla, quod evenit si tam $\epsilon f \sin. f \cos. \delta = 0$, quam $\epsilon = \epsilon f \sin. f \sin. \delta$, tum etiam globus nullam frictionem sentiet, et statim ab initio motum progressum uniformiter in directum prosequetur, simulque uniformiter circa eundem axem gyrabitur. Verum si corpori ab initio aliis motus quicunque fuerit impressus, semper aliquo tempore elapso eo reducetur, ut frictio evanescat, indeque motum suum uniformiter prosequetur, quod memorabile temporis punctum in sequenti problemate inuestigabimus.

Scholion 2.

Tab IV. §. 17. Quae in solutione problematis elicuimus,
Fig. 2. hoc redeunt: ex motu primum impresso habemus celeritatem motus progressum $= e$, secundum directionem D I: ac si gyretur circa axem IO celeritate angulari ϵ in sensum A C B, seu Z E T D, qui sensus antorsum tendens dici solet, fueritque arcus Z O $= f$ et angulus D Z O $= \delta$: tum vero radius globi sit $= r$ eiusque momentum inertiae $= M a a$ respectu omnium diametrorum, existente M eius massa: ex his datis colligitur celeritas radens in punto contactus $= \sqrt{(e^2 - 2\epsilon ef \sin. f \sin. \delta + \epsilon^2 f^2)}$, quae si ponatur $= k$, quaeratur angulus D Z Q $= \zeta$, ut sit

$$\sin. \zeta = \frac{\epsilon f \sin. f \cos. \delta}{k} \text{ et } \cos. \zeta = \frac{\epsilon f \sin. f \sin. \delta - e}{k},$$

eritque IQ directio motus radens. Tum si elapso tempore t globi centrum preferatur celeritate v secundum directionem P I, et gyret celeritate angulari $= v$ in sensum

sum $ZETD$ circa polum O , ponaturque $DZP = \phi$,
 $PZO = \theta$ et $ZO = s$: inuenimus primo

$$\tan \phi = \frac{e \delta g t \sin \zeta}{e + e \delta g t \cos \zeta}$$

et celeritatem centri $= \sqrt{(ee + 4\delta eg t \cos \zeta + 4\delta \delta gg tt)}$,
at celeritas radens etiamnunc fiet in directione IQ , exis-
tente $DZQ = \zeta$; vnde posito $PZQ = \xi$ erit

$$\tan \xi = \frac{e \sin \zeta}{e \cos \zeta + e \delta g t}. \text{ Porro est}$$

$$\tan(\xi - \theta) = \tan(\zeta - \theta) + \frac{e \delta f f g t}{e a a j m \zeta},$$

existente

$$\tan(\zeta - \theta) = \frac{ef \sin f - e \sin \theta}{e \cos \theta},$$

vnde angulus θ innotescit, hincque ob $DZO = \phi + \theta =$
 $\zeta - \xi + \theta$, concluditur

$$\tan DZO = \tan(\phi + \theta) = \frac{e a a k \sin f \sin \theta + 2\delta f \pi (e - e) f \sin f \sin \theta}{e a a k \sin f \cos \theta - 2\delta e f g t \sin f \cos \theta}.$$

Atque ex his tandem nacti sumus $s \cos s = e \cos f$ et
 $s \sin s = \frac{e \sin \zeta}{f \cos(\xi - \theta)}$. Denique pro celeritate radente se-
cundum IQ , ea est $\sqrt{(vv - 2svf \sin s \sin \theta + ssvff \sin s^2)}$;
quae si vocetur $= w$, supra ostendimus esse

$$\sin \xi = -\frac{wf \sin s \cos \theta}{w} \text{ et } \cos \xi = \frac{wf \sin s \sin \theta}{w},$$

vnde s et s definiuntur. Sed pro situ punctorum A, B, C
in globo fixorum ad quoduis tempus determinando formu-
lae adeo sunt intricatae, vt nihil inde concludi queat.
Interim si pro punto A vocetur $Z A = l$ et $EZA = \lambda$,
ad has binas aequationes totum negotium reducitur:

$$\text{I. } d\lambda = dt (\epsilon \sin f \sin (\beta + \lambda) - \frac{z \delta f g t}{a^2} \cos (\zeta + \lambda)),$$

$$\text{II. } d\lambda \sin l = dt \cos f \sin l + \epsilon dt \cos l \sin f \cos (\beta + \lambda) \\ + \frac{z \delta f g t}{a^2} \sin (\zeta + \lambda),$$

quarum resolutio vereor ne frustra suscipiatur. Cum autem ad quodvis tempus axem gyrationis cum celeritate angulari assignare valeamus, quod ad motus cognitionem, qualis vulgo desideratur, sufficere potest, eo magis mirum videtur, quod motus singulorum globi punctorum quasi vires analyseos superet. Multo minus igitur de motu globorum, in quibus momenta inertiae non sunt aequalia, quicquam definire licebit.

Problema VI.

§. 18. Si globo, cuius omnia momenta inertiae sunt inter se aequalia, motus quicunque fuerit impressus, assignare temporis punctum, ubi celeritas radens, ideoque et frictio euanescit, indeque globus motu uniformi progredi pergit.

Solutio.

Supra §. 2. vidimus, ut attritus euanescat, has duas conditiones requiri: alteram $\epsilon \sin s \cos \theta = 0$, alteram $v = f s \sin s \sin \theta$, seu in expressione

$$\tan \xi = \frac{f s \sin s \cos \theta}{v - f s \sin s \sin \theta},$$

tam numeratorem quam denominatorem simul euanscere debere. Cum autem invenierimus

$$\tan \xi = \frac{\epsilon \sin \zeta}{\epsilon \cos \zeta + z \delta g t},$$

ubi numeratorem $\epsilon \sin \zeta$ est constans, si in illa forma numeratorem euaneat, positio $\cos \theta = 0$ tempus quaesitum declarabit.

Verum

Verum idem luculcutius determinabimus, si ad quoduis tempus elapsum & celeritatem radentem w inuestigemus.
Cum igitur ex valore §. 17. inuento: $\sin. \xi = -\frac{e \sin. s \cos. \theta}{w}$
habeamus

$$w = -\frac{e \sin. s \cos. \theta}{\sin. \xi},$$

quae expressio ob $s \sin. s = \frac{e \sin. \xi}{f \cos. (\xi - \theta)}$ abit in hanc:

$$w = \frac{-e \sin. \xi \cos. \theta}{\sin. \xi \cos. (\xi - \theta)} :$$

atque ob $\theta = \xi - (\xi - \theta)$ in hanc:

$$w = -e \sin. \xi (\cot. \xi + \tan. (\xi - \theta));$$

si hic pro tang. ξ et tang. $(\xi - \theta)$ valores supra inuentos substituamus, reperiemus:

$$w = -(e \cos. \xi + 2 \delta g t + e \sin. \xi \tan. (\xi - \delta) + \frac{2 \delta f f g t}{a a}),$$

At vero est

$$\cos. \xi + \sin. \xi \tan. (\xi - \delta) = \frac{\cos. \delta}{\cos. (\xi - \delta)} \text{ et}$$

$$\cos. (\xi - \delta) = -\frac{e \cos. \delta}{k}, \text{ vnde fit}$$

$$e \cos. \xi + e \sin. \xi \tan. (\xi - \delta) = -k,$$

vbi k denotat celeritatem radentem initialem. Quamobrem elapso tempore & habebimus celeritatem radentem

$$w = k - 2 \delta g (1 + \frac{ff}{aa}) t,$$

ita vt ea labente tempore uniformiter decrescat, tandem ergo certe euanescat, id quod euenerit elapso tempore $t = \frac{a a k}{2 \delta g (a a + ff)}$, eritque tum $\cos. \theta = 0$ et $\theta = 90^\circ = \text{PZO}$. Quod ergo cum euenerit, videamus quomodo reliquae motus determinationes se sint habiturae, et quoniam

$$2\delta g t = \frac{a a k}{a a + j f} \text{ erit}$$

$$\tan. \Phi = \frac{a a k \sin. \xi}{e(a a + j f) + a a k \cos. \xi} \text{ et}$$

$$\tan. \xi = \frac{e(a a + j f) \tan. \xi}{e(a a + j f) + a a k},$$

hinc fit $s \sin. s = \frac{e \sin. \xi}{f \sin. \xi}$. Cum autem sit

$$v = \sqrt{(e e + \frac{2 a a e k \cos. \xi}{a a + j f} + \frac{a a k k}{(a a + j f)^2})} \text{ erit}$$

$$\sin. \Phi = \frac{a a k \sin. \xi}{(a a + j f) v}, \quad \cos. \Phi = \frac{e(a a + j f) + a a k \cos. \xi}{(a a + j f) v},$$

atque $\sin. \xi = \frac{e \sin. \xi}{v}$ ideoque $s \sin. s = \frac{v}{f}$. Porro quia est
 $s \cos. s = e \cos. f$, erit $\tan. s = \frac{v}{e f \cos. f}$ et.

$$s = \sqrt{\left(\frac{v v}{f f} + e e \cos. f^2\right)},$$

sive substituto valore v :

$$s = \sqrt{\frac{e e f f + 2 e e a a f \sin. f \sin. h + e e a a \sin. f^2 + e e (a a + j f)^2 \cos. f^2}{a a + j f}}$$

$$\text{ob } k k = e e - 2 e e f \sin. f \sin. h + e e f f \sin. f^2.$$

Corollarium 1.

§. 19. Quo maior ergo initio fuerit celeritas radens k , eo diutius motus durat, antequam cessante fricione ad uniformitatem redigatur. Ac si globus constet ex materia homogena, fit $a a = \frac{2}{3} f f$, ideoque motus uniformitas incipit elapso tempore $t = \frac{k}{7 \delta g}$ min. sec., hinc in hypothesi $\delta = \frac{1}{3}$ fit $t = \frac{3k}{7g}$, existente $g = 15 \frac{5}{7}$ pedum Rheananorum.

Corollarium 2.

§. 20. Ut centrum globi eodem tempore ad quietem redigatur, status initialis ita comparatus esse debet, vt sit $\cos. \xi = -1$ et $e = \frac{a a k}{a a + j f}$. Fit ergo $\sin. h = 1$ et $k = e - e f \sin. f \sin. h = e - e f \sin. f$

hinc-

•••• 131 (••••

hincque $\epsilon \sin. f = \frac{ef}{aa}$. Porro ob $v = 0$, fit $s = 0$ et
 $s = \epsilon \cos. f$, qua celeritate angulari iam globus circa axem
 verticalem quiescentem gyrabitur, elapso ab initio tempore
 $t = \frac{e}{2\delta g} \text{ min. sec.}$

Corollarium 3.

§. 21. Hoc autem casu, quo initio est $\beta = 90^\circ$
 et $\epsilon = \frac{ef}{aa \sin. f}$ fit $\zeta = 180^\circ$; $\phi = 0$; $\xi = 180^\circ$; $\theta = 90^\circ$;
 $v = e - 2\delta gt$; tum vero habebimus $s \cos. s = \frac{ef \cos. f}{aa \sin. f}$;

$$s \sin. s = -\frac{ef}{aa} \left(1 - \frac{2\delta gt}{e} \right); \text{ hincque}$$

$$\tang. s = \left(1 - \frac{2\delta gt}{e} \right) \tang. f \text{ et}$$

$$s = \frac{e}{aa \sin. f} \sqrt{\left(1 - \frac{2\delta gt}{e} \right) \sin. f + \frac{4\delta^2 g^2 t^2}{e^2} \sin. f^2}.$$

At initio erat celeritas radens $k = e \left(1 + \frac{ff}{aa} \right)$, elapso au-
 tem tempore t ea est $w = \left(1 + \frac{ff}{aa} \right) (e - 2\delta gt)$, sicque
 posito $t = \frac{e}{2\delta g}$ simul fit $w = 0$, $v = 0$ et $s = 0$, vt ante.

Corollarium 4.

§. 22. Ne valor $s \sin. s = \frac{e \sin. \zeta}{\epsilon \cos. (\zeta - \theta)}$ indefinitus vi-
 deatur, quod fit si numerator ac denominator evanescant,
 seu $\zeta = 0$, conueniet loco $\sin. \zeta$ et $\cos. (\zeta - \theta)$ valores ex
 superioribus substitui, atque hinc reperieatur:

$$s \sin. s = \sqrt{\left(e \sin. f \right)^2 - \frac{4\delta \epsilon f g t \sin. f \left(\epsilon f \sin. f - e \sin. \beta \right)}{aa k} + \frac{4\delta^2 \epsilon f g^2 t^2}{a^2}},$$

Vnde ob $s \cos. s = \epsilon \cos. f$ prodit

$$s s = ee - \frac{4\delta \epsilon f g t \sin. f \left(\epsilon f \sin. f - e \sin. \beta \right)}{aa k} + \frac{4\delta^2 \epsilon f g^2 t^2}{a^2}.$$

R 2

Corol-

Corollarium 5.

§. 23. Cum sit vis viua globi $= M(vv + aa\theta\theta)$, erat ea initio $= M(ee + eeaa)$; elapso autem tempore t ea erit $= M(ee + eeaa - 4\delta gkt + 4(1 + \frac{ff}{aa})\delta\delta ggtt)$.

At elapso tempore $t = \frac{aa k}{\delta g (aa + ff)}$, vis viua fiet

$$\frac{M(ee + eeaa - 4\delta g \sin f \sin h + eeaa(aa + ff \cos f^2))}{aa + ff},$$

cuius defectus ab initiali est

$$\frac{M(aa(ee - 2ee \sin f \sin h + ee \sin f^2))}{aa + ff} = \frac{Maa kk}{aa + ff},$$

ita vt ista vis viua sit

$$M(ee + eeaa - \frac{aa kk}{aa + ff}).$$

Scholion.

Tab. IV. §. 24. Ex his ergo formulis totus globi motus assignari potest, quicunque motus ei initio fuerit impressus. Fig. 2, interim tamen hae formulae non parum sunt complexae, vnde ad clariorem explicationem haud abs re erit casus quosdam magis notabiles euoluere. Cuiusmodi sunt, vti iam supra innuimus, duo potissimum: alter quo arcus ZO initio erat quadrans; alter vero quo angulus DZO = h erat rectus: vtrumque igitur seorsim explicemus.

Problema VII.

§. 25. Si globo, in quo omnia momenta inertiae sunt aequalia, initio motus gyratorius circa axem horizontalem fuerit impressus, praeter motum progressuum definire continuationem motus.

Solutio.

Solutio.

Cum initio axis gyrationis fuerit horizontalis, erit $f = ZO = 90^\circ$. Denotante ergo e celeritatem progressivam secundum directionem DIE, et ϵ celeritatem angularem circa axem IO, in sensum ZETD, sit pro puncto O angulus $DZO = \delta$, manente f radio globi et $M \alpha a$ momento inertiae. Ex his erat initio celeritas radens

$$k = \sqrt{e^2 - 2\epsilon e f \sin \delta + \epsilon^2 f^2}$$

et pro eius directione IQ angulus $DZQ = \zeta$, vt sit $\sin \zeta = \frac{\epsilon f \cos \delta}{k}$ et $\cos \zeta = \frac{\epsilon f \sin \delta - e}{k}$.

His pro statu initiali constitutis, elapso tempore t centrum globi descripscerit viam GI, vt iam sit in I, vbi eius celeritas secundum IR erit

$$v = \sqrt{e^2 + \frac{4\delta eg t (\epsilon f \sin \delta - e)}{k} + 4\delta^2 gg t^2},$$

vnde positis coordinatis GX = X, et XI = Y, ob tang. EIR = tang. $\Phi = \frac{-2\delta \epsilon f g t \cos \delta}{e k + 2\delta g t (\epsilon f \sin \delta - e)}$

$$dX = \epsilon dt + \frac{2\delta g f dt}{k} (\epsilon f \sin \delta - e) \text{ et}$$

$$dY = -\frac{2\delta \epsilon f g t dt \cos \delta}{k}, \text{ ideoque}$$

$$GX = X = \epsilon t + \frac{\delta g t^2}{k} (\epsilon f \sin \delta - e) \text{ et}$$

$$XI = Y = -\frac{\delta \epsilon f g t^2}{k} \cos \delta.$$

Tum vero pro motu gyratorio, qui iam fiat in sensum Fig. 2. ZETD celeritate angulari = s circa polum O, existente $ZO = s$, $PZO = \theta$ et $DZQ = \Phi + \xi$, vbi IQ referat directionem celeritatis radentis, quia constanter est $\Phi + \xi = \zeta$, seu directio IQ constans, erit

R 3

tang.

Tab IV.
Fig. 3.

$$\text{tang. } \xi = \frac{-ef \cos. h}{ef \sin. h - ee + 2\delta g k t} \text{ et}$$

$$\text{tang. } (\xi - \theta) = \frac{zf - e \sin. h}{e \cos. h} - \frac{2\delta f g k t}{ee a a \cos. h},$$

vnde ambo anguli ξ et θ definiuntur. Vel erit

$$\text{tang. } (\phi + \theta) = \frac{eaak \sin. h + 2\delta f g t (e - ef \sin. h)}{eaak \cos. h - 2\delta eff g t \cos. h}.$$

Celeritas autem radens secundum directionem IQ est

$$w = k - 2\delta g (1 + \frac{ff}{aa}) t.$$

Tum vero ob $s \cos. s = o$ erit arcus $ZO = s$ quadrans et

$$s = \sqrt{(ee + \frac{2\delta ef g t (ef - e \sin. h)}{aa k} + \frac{4\delta \delta f f g g t t}{a^4})}.$$

Hic autem motus inaequabilis tantum durabit per tempus $t = \frac{aa k}{2\delta g (aa + ff)}$, quo elapso est $s = 90^\circ$,

$$\begin{aligned} \text{tang. } \phi &= \frac{-eaaf \cos. h}{ee(aa + ff) + aa(ef \sin. h - e)} = \frac{-eaaf \cos. h}{ef + eaaf \sin. h} \\ &= \sqrt{(ee + \frac{aaee(ef \sin. h - e)}{aa + ff} + \frac{aa k k}{(aa + ff)^2})}; \end{aligned}$$

$$v = \frac{v}{f} = \frac{\sqrt{(eeff + 2eeaaaf \sin. h + eeaa)}}{aa + ff}$$

substituto pro kk valore. Tum autem fit angulus $\theta = 90^\circ$ et $\sin. \xi = \frac{e \sin. \xi}{v}$.

Corollarium I.

§. 26. Si initio fuerit angulus $DZO = f = 0$, erit $k = \sqrt{(ee + ee ff)}$: pro angulo $DZQ = \zeta$ fit $\sin. \zeta = -\frac{ef}{k}$ et $\cos. \zeta = \frac{-e}{k}$; tum vero post tempus t prodit

$$v = \sqrt{(ee - \frac{2\delta eeg t}{k} + 4\delta \delta g g t t)}$$

$$\text{tang. } \phi = \frac{-2\delta ejt}{e(k - 2\delta \delta g t)};$$

$$X = t(1 - \frac{\delta g t}{k})e;$$

$$Y = \frac{-\delta e f g i t}{k}.$$

tang.

$$\tan \xi = \frac{eef}{ee - 2\delta gkt};$$

$$\tan(\xi - \theta) = \frac{ef}{e} \frac{-2\delta fgkt}{eeaa};$$

$$\tan(\Phi = 0) = \frac{2\delta efgt}{eeak - 2\delta effgt};$$

$$s = \sqrt{(ee - 4\delta eefg t^2 + 4\delta \delta fffgg t^2)} \text{ et}$$

$$w = k - 2\delta g (1 + \frac{ff}{aa}) t.$$

Elapso autem tempore $t = \frac{aa}{2\delta g(aa + ff)}$ erit $\tan \Phi = \frac{eaa}{ef}$;

$$v = \frac{f\sqrt{e eff + ee aa}}{aa + ff} = fs; \theta = 90^\circ \text{ et}$$

$$\tan \xi = \frac{eef(aa + ff)}{ee(aa + ff) - (aakk)} = \frac{eef(aa + ff)}{j(ee - eea a)}.$$

Corollarium 2.

§. 27. Si angulus DZO = f esset = 180° , eaedem formulae motum indicabunt sumta celeritate angulari & negatiua, seu motu gyratorio in contrarium verso. At si sit $\epsilon = 0$, seu globo solus motus progressius fuerit impressus, fit $k = e$, $\zeta = 180^\circ$, $v = e - 2\delta gt$; $\Phi = 0$, $X = t(e - \delta gt)$, $Y = 0$, $\xi = 180^\circ$; $\theta = 90^\circ$; $s = \frac{2\delta fgt}{aa}$, et elapso tempore $t = \frac{aae}{2\delta g(aa + ff)}$ fit $v = \frac{eff}{aa + ff}$, $s = \frac{ef}{aa + ff}$ et

$$X = \frac{\epsilon t(aa + ff)}{2(aa + ff)} = \frac{aaeee(aa + ff)}{4\delta g(aa + ff)}.$$

Scholion.

§. 27. Casus hic, quo globus initio nullum motum gyratorum est adeptus, in genere valet, neque ad ullam hypothesin angularum f et h est adstrictus. Tum igitur globus in directum progreditur motu progressivo retardato, motumque paullatim gyratorum accipiet, donec elapso tempore $t = \frac{aae}{2\delta g(aa + ff)}$ motum uniformem acquirat, quo deinceps continuo progrederiatur. Hinc deduci-

mur ad casum, quo globus initio motum tantum gyratorium acceperit, sine vlo motu progressivo, cuius evolutio est facilis. Posito enim $e = o$ erit $k = \epsilon f \sin. f$, hincque fit $\sin. \zeta = -\cos. h$ et $\cos. \zeta = \sin. h$, ergo $\zeta = h - 90^\circ$, ubi pro axe gyrationis initio impressae IO est ZO = f et DZO = h, existente celeritate angulari in sensum ZETD = ϵ . Elapso ergo tempore t fit $\Phi = \zeta$, scilicet sublato ab angulo DZO = h angulo recto PZO, erit PI directio motus progressivi, quem globus acquiret, cuius celeritas erit $v = \frac{2\delta fg t}{a}$, ideoque tempori proportionalis. Tum vero erit tang. $\zeta = o$ et tang. ($\zeta - \theta$) = ∞ , ergo ob $\Phi + \zeta = \zeta = h - 90^\circ$ erit $\zeta = o$ et $\theta = 90^\circ$, hinc DZO = $\zeta + 90^\circ = h$, ita vt polus gyrationis O in eodem perpetuo circulo verticali reperiatur. Denique ex § 22. est

$$s \sin. s = V(e e \sin. f^2 - \frac{\epsilon \delta e f g t \sin. f}{a a} + \frac{\epsilon \delta \delta f f g g t t}{a^4}) = e \sin. f - \frac{\epsilon \delta f g t}{a a}$$

et $s \cos. s = \epsilon \cos. f$, vnde fit

$$\text{tang. } s = \text{tang. } f - \frac{\epsilon \delta f g t}{\epsilon a a \cos. f},$$

ita vt arcus ZO diminuatur, nisi fuerit quadrans vel eo maior, et

$$s = V(\epsilon e - \frac{\epsilon \delta e f g t \sin. f}{a a} + \frac{\epsilon \delta \delta f f g g t t}{a^4}).$$

Motus autem ad uniformitatem reducetur elapso tempore

$$t = \frac{\epsilon a a f \sin. f}{2\delta g (a a + f f)}; \text{ fitque tum}$$

$$s = \frac{\epsilon \sqrt{(a t \sin. f^2 + (a a + f f)^2) \cos. f^2}}{a a + f f};$$

$$v = \frac{\epsilon a a f \sin. f}{a a + f f} \text{ et tang. } s = \frac{a a \tan. f}{a a + f f}.$$

Si ergo fuisset $f = o$, seu globo motus gyrorius circa axem verticalem impressus esset, sine vlo motu progressivo, eundem motum sine vlla mutatione esset conseruaturus.

Problema

Problema VIII.

§. 28. Si globo, in quo omnia momenta inertiae sunt aequalia, motus gyrorius fuerit impressus circa axem ad motus progressui directionem normalem; definire continuationem motus.

Solutio.

Cum motus progressui initio impressi directio sit recta D E, et celeritas $= e$, angulus D Z O $= \delta$ est rectus, et sumto Z O $= f$ erat O polus circa quem initio globus accepit celeritatem angularis $= \epsilon$ in sensum Z E T D. Habemus ergo $k = \pm (e - f \epsilon \sin. f)$, ubi valorem positum pro k sumi oportet, ita ut hic duo prodeant casus seorsim euoluendi.

Casus primus

Sit $e > \epsilon f \sin. f$, erit $k = e - \epsilon f \sin. f$, quae est celeritas radens initio, eiusque directio I Q, ita ut sit sin. D Q $= 0$ et cos. D Q $= -1$, ideoque D Q $= \zeta = 180^\circ$, et Q cadat in E globusque a frictione δM secundum directionem I D constanter retrahatur; vnde statim concluditur globi centrum I in eadem recta D E esse mansum. Elapso ergo tempore t , ob cos. $\zeta = -1$, fit celeritas centri $v = e - 2 \delta g t$, et celeritas radens

$$w = e - \epsilon f \sin. f - 2 \delta g (1 + \frac{ff}{aa}) t;$$

tum vero $\Phi = 0$; $\zeta = 180^\circ$ atque $\theta = 0$. Quare pro axe gyrationis praesente I O est D I O $= 90^\circ$, et posito arcu Z O $= s$ et celeritate angulari $= s$ habemus $s \cos. s = \epsilon \cos. f$ et ex (§. 22.)

$$s \sin. s = \epsilon \sin. f + \frac{2 \delta f g t}{a a},$$

Acta Acad. Imp. Sc. Tom. VI. P. II.

S

vnde

vnde colligitur:

$$\text{tang. } s = \text{tang. } f + \frac{2\delta f g t}{\epsilon a a \cos f} \text{ et}$$

$$s = \sqrt{\left(\epsilon \epsilon + \frac{4\delta \epsilon f g t \sin f}{a a} + \frac{4\delta \delta f f g g t t}{a^4} \right)}.$$

Hoc autem tempore t percurrit centrum I lineam rectam $G X = X = t(e - \delta g t)$. Hic autem motus inaequabilis durabit per tempus $t = \frac{a a (e - \epsilon f \sin f)}{2\delta g (a a + f f)}$, quo elapso erit spatium

$$X = \frac{a a (e - \epsilon f \sin f) (e (a a + f f) + \epsilon a a f \sin f)}{2\delta g (a a + f f)^2}.$$

et celeritas $v = \frac{f (e a^2 f \sin f + e f)}{a a + f f}$. At pro motu gyratorio fit

$$\text{tang. } s = \text{tang. } f + \frac{f (e - \epsilon f \sin f)}{\epsilon (a a + f f) \cos f} = \frac{ef + \epsilon a a f \sin f}{\epsilon (a a + f f) \cos f},$$

(existente $DIO = 90^\circ$) et celeritas angularis:

$$s = \frac{\sqrt{(e e f f + 2\epsilon e f a a \sin f + \epsilon \epsilon a^4 \sin f^2 - \epsilon \epsilon (a a + f f)^2 \cos f^2)}}{a a + f f}.$$

Casus secundus

Sit $e < \epsilon f \sin f$, seu $k = \epsilon f \sin f - e$, quae est celeritas radens initio, eiusque directio IQ talis, ut sit $\sin DQ = 0$, $\cos DQ = 1$, ergo $DQ = \zeta = 0$, et Q in D cadat. Globus ergo a frictione δM secundum directionem IE constanter acceleratur, eiusque centrum I in eadem recta IE progreditur, atque elapso tempore t erit celeritas $v = e + 2\delta g t$ et celeritas radens

$$v = \epsilon f \sin f - e - 2\delta g (1 + \frac{f f}{a a}) t.$$

Tum vero fit $\Phi = 0$ et $\zeta = 0$ atque $\theta = 90^\circ$. Quare pro axe gyrationis praesenti IO est $DIO = 90^\circ$ et posito arcu ZO = s et celeritate angulari = s habebimus $s \cos s = \epsilon \cos f$ et $s \sin s = \epsilon \sin f - \frac{2\delta f g t}{a a}$, vnde fit

tang.

→ 39 (←)

$$\text{tang. } s = \text{tang. } f - \frac{2\delta f g t}{\epsilon a a \cos. f} \text{ et}$$

$$s = \sqrt{\epsilon \epsilon - \frac{4\delta \epsilon f g t \sin. f}{a a} + \frac{4\delta \delta f f g g t}{a^4}},$$

hoc tempore t centrum globi percurrit lineam rectam $G X = X = t(e + \delta g t)$. Hic autem motus inaequabilis durabit tantum per tempus $t = \frac{a a (\epsilon f \sin. f - e)}{2\delta g (a a + f f)}$, quo elapsa erit celeritas $v = \frac{f (e f - \epsilon a a \sin. f)}{a a + f f}$ et spatium

$$X = \frac{a a (\epsilon f \sin. f - e)(e (a a + f f) + \epsilon a a f \sin. f)}{2\delta g (a a + f f)^2}.$$

At pro motu gyratorio reperitur

$$\text{tang. } s = \text{tang. } Z O = \frac{e f + \epsilon a a \sin. f}{\epsilon (a a + f f) \cos. f},$$

(existente perpetuo $DIO = 90^\circ$), et celeritas angularis

$$s = \frac{\sqrt{e e f f + 2\epsilon e a f \sin. f + \epsilon \epsilon a^4 \sin. f^2 + \epsilon \epsilon (a a + f f)^2 \cos. f^2}}{a a + f f}.$$

Corollarium 1.

§. 29. Si fuerit $e = \epsilon f \sin. f$, globus statim ab initio motum prosequetur uniformem, tam progressivum quam gyratorium, qui casus limitem constituit inter binos tractatus.

Corollarium 2.

§. 30. Ad priorem casum, quo $e > \epsilon f \sin. f$, referendi sunt ii, quibus ϵ habet negativum valorem, seu globo impressus fuerit initio motus gyratorius in sensum $Z D T E$. Posito autem $-\epsilon$ loco ϵ , fieri potest ut globus reuertatur, antequam ad uniformitatem peruenierit.

Corollarium 3.

§. 31. Casu hoc quo ϵ negatiue capitur, ad tempus t habebimus, $\Phi = 0$, $\theta = 0$, $\xi = 180^\circ$, $v = e - 2\delta g t$,

$$S_2$$

$$w =$$

$$w = e + \varepsilon f \sin. f - 2\delta g (1 + \frac{ff}{aa}) t;$$

$$\text{tang. } s = \text{tang. } f - \frac{2\delta f g t}{\varepsilon a a \cos. f} \text{ et}$$

$$s = \sqrt{(\varepsilon \varepsilon - \frac{+ \delta \varepsilon f g t \sin. f}{a a} + \frac{+ \delta \delta f f g g t t}{a^4})};$$

at post tempus $t = \frac{a a (e + \varepsilon f \sin. f)}{2\delta g (a a + ff)}$, percurso spatio

$$X = \frac{a a (e + \varepsilon f \sin. f) (e (a a + ff) - \varepsilon a^2 f \sin. f)}{2\delta g (a a + ff)^2},$$

globi motus uniformitatem attinget, eritque tum

$$v = \frac{f (ef - \varepsilon a a \sin. f)}{a a + ff};$$

$$\text{tang. } s = \frac{\varepsilon a a \sin. f - ef}{\varepsilon (a a + ff) \cos. f} \text{ et}$$

$$s = \sqrt{(ee ff - \varepsilon \varepsilon e a a f \sin. f + \varepsilon \varepsilon a t \sin. f^2 + \varepsilon \varepsilon (a a + ff)^2 \cos. f^2)}.$$

Scholion.

§. 32. Casus hic praecipue est memorabilis, quo globo eiusmodi motus imprimi potest, vt primo recedat, mox autem iterum reuertatur, quod experimento ostendi solet, dum digito ad globum circa D applicato et deorsum presso duplex motus globo imprimitur, alter progressius in directione D I E, alter gyratorius in sensum Z D T E. Sed vt phaenomenon succedat, necesse est vt celeritas angularis prae progressiuia certum quendam limitem excedat, quem quo facilius agnoscamus, calculum ad istum casum accommodemus quo motus gyratorius globo circa axem horizontalem et ad directionem motus progressui normalem imprimitur. Quod si ergo e denotet celeritatem progressiuam secundum directionem D I E, et ε celeritatem angularem retrogyrantem in sensum Z D T E, existente f radio globi et $M a a$ eius momento inertiae, frictioneque $= \delta M$; primo globus in directione D I E procedet, et elapsi tempore t eius celeritas secundum eandem directionem erit $v = e - 2\delta g t$, confecto spatio.

$$X =$$

$X = t(e - \delta g t)$: tum vero etiam nunc circa eundem axem retronoluetur celeritate angulari $s = e - \frac{2\delta f g t}{aa}$. Motus autem aequabilis euadit elapso tempore $t = \frac{aa(e + ef)}{2\delta g(aa + ff)}$, eritque tum celeritas progressiva $v = \frac{f(ef - ea a)}{aa + ff}$ et angularis $s = \frac{ea a - ef}{aa + ff}$. Quare si fuerit $e > \frac{ef}{aa}$, globus nunc retro mouetur, gyratorio motu adhuc retro vergente: sin autem fuerit $e < \frac{ef}{aa}$, globus adhuc procedit, et gyratio in sensum contrarium est versa. Illo casu globus regredi coepit elapso tempore $t = \frac{e}{2\delta g}$ et percurso spatio $X = \frac{e e}{4\delta g}$.

Si globus sit homogeneus, erit $aa = \frac{2}{5}ff$ et ef exprimit celeritatem gyrationis in puncto contactus, quae si vocetur $= b$, erit post tempus t celeritas progressiva $v = e - \frac{2\delta g t}{b}$, et gyratoria in puncto contactus, quae fit $u = b - \frac{5\delta g t}{b}$, et spatium percursum $= t(e - \delta g t)$: motus vero aequabilis euadet elapso tempore $t = \frac{e + b}{2\delta g}$, et confecto spatio $= \frac{(ee - b)(e + b)}{4\delta g}$, vbi erit celeritas progressiva $v = \frac{se - sb}{s}$ et gyratoria $u = \frac{sb - se}{s}$. Ut ergo phoenomenon memoratum succedat, debet esse initio $b > \frac{s}{2}e$. Sin autem esset $b = \frac{s}{2}e$, uterque motus simul extingueretur, elapso scilicet tempore $\frac{e}{2\delta g}$ min. sec. et confecto spatio $\frac{ee}{4\delta g}$.

Conclusiones.

Pro determinatione motus, quo globus quomodocunque impulsus super plano horizontali progreditur.

I. *Status quaestionis.* Globus hic ita comparatus supponitur, vt non solum eius centrum gravitatis in ipsum

sum figurae centrum incidat, sed etiam omnia momenta inertiae respectu cuiusque diametri inter se sint aequalia. Talis globi radius hic ponitur $\equiv f$, eiusque massa seu pondus $\equiv M$ et momentum inertiae respectu axis cuiuscunque per centrum gravitatis transversum $\equiv Ma$, ita ut, si globus ex materia homogenea constet, futurum sit $aa = \frac{2}{3}ff$. Praeterea vero tam ipsum planum horizontale quam tota globi superficies ita aequaliter laevigata assumitur, ut dum globus super piano radendo ingreditur, ubique eandem frictionem patiatur, quae, cum pressioni seu ipsi ponderi globi sit proportionalis, hic statuitur $\equiv \delta M$.

Tab. IV.
Fig. 1.

II. Status initialis. Ponamus globum initio in puncto D plano insistere eique motum progressuum secundum directionem DO esse impressum cum ea celeritate, ut globus uno minuto secundo spatium $\equiv e$ effeat percursorus, quae celeritas non tam puncto contactus D quam centro globi impressa est intelligenda. Tum vero referat circulus ABCD sectionem verticalem globi secundum directionem DO factam, qui simul hemisphaerium globi conuexum nobis obuersum referat, in quo sit E polus, circa quem globo motus gyrorius initio sicut impressus, cuius celeritas angularis in sensum ABCD vergens sit $\equiv \varepsilon$, ita ut ε designet angulum uno minuto secundo absoluendum. Pro situ autem huius puncti E sit B punctum globi summum, puncto contactus D diametraliter oppositum, unde per polum E agatur circulus maximus BE et vocetur arcus BE $\equiv f$ et angulus ABE $\equiv h$; quibus ergo positis tota vis viua globo initio impressa erit $\equiv M(ee + \varepsilon \varepsilon aa)$. Postquam igitur globo talis duplex motus fuerit impressus, quaeritur quomodo is deinceps sit pro-

progressurus; ac primo quidem statim duos casus notasse iuuabit, quibus globus eundem motum impressum perpetuo effet conseruaturus: Alter scilicet casus tum locum habebit, quando celeritas progressiva e fuerit nulla, simulque globus circa axem verticalem BD gyretur, ita ut hoc casu fuerit $B E = f = 0$; quia enim tum nulla adest frictio, globus perpetuo in eodem loco gyrari perget. Alter vero casus tum locum habet, quando axis gyrationis fuerit horizontalis ideoque angulus $\beta = 90^\circ$, simul vero insuper $e = \epsilon f \sin. f$, quandoquidem hoc casu frictio pariter cessat. Reliquis autem casibus omnibus globus ab initio per aliquod tempus motu inaequabili feretur, dum tam motus progressivus quam gyratorius continuo variabitur, hocque temporis interuallum repertum est

$$\frac{a^2 \sqrt{(e^2 - 2\epsilon ef \sin. f \sin. \beta + \epsilon^2 f^2 \sin. f^2)}}{2\delta g (a^2 + f^2)},$$

in minutis secundis expressum, siquidem g denotet altitudinem, per quam grauia uno minuto secundo delabuntur. Vnde vniuersus globi motus sponte in duas partes distinguitur, quarum priore motus erit inaequabilis, posteriore vero aequabilis.

III. Determinatio partis prioris. Elapsum nunc sit ab initio tempus quocunque indefinitum $= t$ in minutis secundis expressum, quod autem minus sit quam limes modo assignatus

$$\frac{a^2 \sqrt{(e^2 - 2\epsilon ef \sin. f \sin. \beta + \epsilon^2 f^2 \sin. f^2)}}{2\delta g (a^2 + f^2)},$$

hocque tempore tangat globus planum horizontale in puncto T, ex quo ad rectam fixam DO ducatur normalis TX vocenturque coordinatae DX = X, XT = Y, pro linea curva DT, per quam punctum contactus hucusque processit,

fit, ita ut centrum gravitatis globi similem viam descripsisse sit censendum. Tum vero ponatur angulus quo elementum Tt ad directionem DO inclinatur $= \phi$, ut sit $\tan \phi = \frac{dy}{dx}$, ipsa autem celeritas, qua centrum globi hoc momento secundum Tt ingreditur, vocetur tantisper $= v$, eritque $\frac{dx}{dt} = v \cos \phi$ et $\frac{dy}{dt} = v \sin \phi$. Hos autem valores demum ex motu gyratorio, qui nunc globo conuenit, determinari oportet, quos mox exhibebimus, postquam scilicet motum gyroriorum fuerimus contemplati. Hunc infinitem secetur iterum globus plano in T insistens, piano verticali $MZNT$, illi quod in statu initiali considerauimus parallelo, ita ut circulus $MZNT$ hemisphaerium nunc nobis obuersum repraesentet, in quo punctum O sit polus, circa quem globus nunc gyratur in sensum $MZNT$ celeritate angulari $= s$. His positis ista motus determinatio ita succinte proponi poterit: Ex elementis ad statum initiale pertinentibus colligatur angulus ζ , ut sit

$$\tan \zeta = \frac{ef \sin f \cos h}{e - ef \sin f \sin h},$$

Tab. IV. ex eoque statim pro motu progressiou oritur

Fig. 4 $DX = X = ct + \delta g t t \cos \zeta$,

$$TX = Y = \delta g t t \sin \zeta,$$

vnde colligitur celeritas secundum $DX = \frac{dx}{dt} = e + 2\delta g t \cos \zeta$ et celeritas secundum XT , siue $\frac{dy}{dt} = 2\delta g t \sin \zeta$, hincque sit $\tan \phi = \frac{2\delta g t \sin \zeta}{e + 2\delta g t \cos \zeta}$, et ipsa celeritas progressiva

$$v = \sqrt{(e^2 + 4\delta e g t \cos \zeta + 4\delta \delta g g t t)}.$$

Pro motu autem gyratorio circa polum O quaeratur angulus η , ut sit

$$\tan \eta = \tan (\zeta - \phi) + \frac{2\delta f f g t}{e a a \sin \zeta},$$

hinc-

hincque porro quantitas $q = \frac{e \sin. \eta}{f \cos. \eta \xi}$, eritque pro distantiā huius poli O a puncto globi summo Z, tang. $ZO = \frac{q}{e \cos. f \eta}$, ipsa vero celeritas angularis $s = \sqrt{(q^2 + e^2 \cos. f^2)}$, deinde erit angulus $MZO = \zeta - \eta$. Sicque omnia quae ad motus determinationem requiruntur sunt definita.

IV. Determinatio partis posterioris. Iam notauimus motum aequabilem incipere elapsō tempore

$$t = \frac{a a \sqrt{(e e - 2 e f \sin. f \sin. \eta + e f f \sin. f^2)}}{2 \delta g (a a + f f)}.$$

Quod si ergo hic valor loco t substituatur, coordinatae X Tab IV. et Y dabunt punctum in curva DT, quod sit K, vbi motus aequabilis incipiet. Introducto autem angulo ζ erit tempus illud $t = -\frac{a a e f \sin. f \cos. \eta}{2 \delta g (a a + f f) \sin. \zeta}$, vbi notetur $\sin. \zeta$ esse negativum. Cum igitur corpus usque ad punctum K peruerterit, erit eius celeritas progressiva in directione DT

$$= e - \frac{a a e f \sin. f \cos. \eta}{(a a + f f) \sin. \zeta} = \frac{e f f - a a e f \sin. f \sin. \eta}{a a + f f},$$

et celeritas in directione LK

$$= -\frac{a a e f \sin. f - e \cos. \eta}{a a + f f}.$$

Pro motu autem gyratorio deinceps sequente habebimus primo

$$\text{tang. } \eta = \text{tang. } (\zeta - \eta) - \frac{f^2 e \sin. f \cos. \eta}{e (a a + f f) \sin. \zeta^2},$$

$$\text{tang. } \eta = -\frac{e (a a + f f) - a a k}{e (a a + f f) \tan. \zeta},$$

vnde innotescit pro nostro tempore angulus $MZO = \zeta - \eta$. Porro vero pro eodem tempore, vbi contactus fit in puncto K, celeritas centri inuenta est

$$v = \sqrt{(e e + \frac{2 a a e k \cos. \zeta}{a a + f f} + \frac{a a k k}{(a a + f f)^2})},$$

inclinatio autem directionis motus in K ad rectam fixam

Acta Acad. Imp. Sc. Tom. VI. P. II.

T

DO

DO, quae in genere erat Φ , nunc fiet

$$\tan \Phi = \frac{a a k \sin \zeta}{e(a a + f f) + a a k \cos \zeta},$$

vnde cognoscitur motus progressiuus, quo globus post hoc tempus uniformiter progredietur. Pro polo autem gyrationis O iam vidimus esse angulum $MZO = \zeta - \eta$; praeterea vero inuenimus $\tan ZO = \frac{v}{ef \cos f}$, et ipsam celeritatem gyratoriam:

$$s = \sqrt{(e e f f + 2 e a a f \sin f \sin h + e e a^2 \sin f^2 + e e (a a + f f)^2 \cos f^2)}$$

hunc ergo motum gyratorum globus posthac perpetuo conseruabit. Cum autem globus ad hanc uniformitatem peruerterit, erit eius vis viua

$$= \frac{M(e e f f + 2 e a a f \sin f \sin h + e e a a (a a + f f) \cos f^2)}{a a + f f},$$

quae deficit ab initiali quantitate

$$\frac{M a a (e e - 2 e e f \sin f \sin h + e e f f \sin f^2)}{a a + f f} = \frac{M a a k k}{a a + f f},$$

vbi breuitatis gratia posuimus

$$k k = e e - 2 e e f \sin f \sin h + e e f f \sin f^2.$$

Pro hoc motu uniformi notasse iuuabit fore angulum $MZO = \zeta - \eta = 90^\circ + \Phi$, tum vero $v = f s \sin s$, quibus ergo formulis conditio motus aequabilis continetur.

Additamentum.

Praeterea casus hic imprimis notatu dignus videtur quo globo initio nullus plane motus progressiuus fuit impressus, ita ut sit $e = 0$; tum enim erit $\tan \zeta = -\cot h$ ideoque $\zeta = 90^\circ + h$ et $k = a f \sin f$; tum vero pro via descripta erit $X = \delta g t t \cos \zeta$ et $Y = \delta g t t \sin \zeta$; vnde patet, hanc viam esse lineam rectam ad axem DO sub angulo

gulo $= \zeta$ inclinatam. Praeterea vero erit

$v \cos. \Phi = 2\delta g t \cos. \zeta$ et $v \sin. \Phi = 2\delta g t \sin. \zeta$,
 unde colligitur tang. $\Phi = \tan. \zeta$ ideoque $\Phi = \zeta = 90^\circ + \delta$,
 tum vero ipsa celeritas $v = 2\delta g t$. Deinde pro motu
 gyroriorio erit tang. $\eta = \tan. (\zeta - \delta) + \frac{2\delta f f g t}{e a a f m. \zeta}$, ubi quia
 $\zeta - \delta = 90^\circ$, erit tang. $\eta = \infty$, ideoque $\eta = 90^\circ$, consequen-
 ter angulus MZO $= \zeta - \eta = \delta$; unde patet, polum gy-
 rationis O perpetuo in eodem circulo verticali manere.
 Cum igitur sit

$\varepsilon \cos. s = e \cos. f$ et $\varepsilon \sin. s = \frac{2\delta g t}{e}$,
 colligitur

tang. $s = \frac{2\delta g t}{e f \cos. f}$ et $\varepsilon = V(e e \cos. f + \frac{4\delta \delta g g f f f f}{a^4})$;
 hincque motus inaequabilis durabit per temporis spatium
 $t = \frac{e a a f \sin. f}{2\delta g (a a + f f)}$, quo elapso erit $v = \frac{e a a f \sin. f}{a a + f f}$, manente
 $\Phi = \zeta = 90^\circ + \delta$. Porro etiamnunc erit angulus MZO $= \delta$,
 at tang. $s = \frac{a a}{a a + f f} \tan. f$ et
 $\varepsilon = \frac{e \sqrt{(a^4 \sin. f^2 + (a a + f f)^2 \cos. f^2)}}{a a + f f}$.